

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Lingva Avrea Christianorvm

Ruben, Leonhard

Padibornae, 1606

Capvt 21. Per silentiu[m] & taciturnitate[m] homo ascendit super se,
beatitudinis fit particeps, & vero bono fruitur.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56433)

quodam sene; qua ratione posset saluari. Respondit: oportet fugere homines, & sedere in cella, & pro peccatis iugiter lamentari, & quòd super omnes virtutes est, tam linguam cōtinere quàm ventrem. Unde benè dixit Michæas cap. 7. 5. *Nolite credere amico; & nolite confidere in duce. Ab ea qua dormit in sinu tuo, custodi claustra oris tui.* Et certè si propter amicum & ducem etiam claustra oris conseruanda sunt, multò magis propter alios malos. Quales paulò ante ibidem idem Propheta depinxit vers. 4. *Qui optimus est in eis quasi palurus, & qui rectus quasi spina de sepe.*

CAPVT XXI.

Per silentium & taciturnitatem homo ascendit super se, Beatitudinis fit particeps, & vero bono fruitur.

PRimò homo supra se ascendit, Homo quòd docet Ieremias in Thre. ^{super} *Sedebit solus* ^{se ele-} *uatur* ^{silētio.}

tarius, & tacebit, & leuauit se supra
 se. Vnicuiq; enim sufficit dicere cū
 Dauide Psalm. 54. 8. *Ecce elongauit
 fugiens, & mansi in solitudine. Expe-
 ctabam eum qui saluum me fecit a
 pusillanimitate spiritus & tempestate.*
 Verūm si in secreto & recessu soli-
 tudinis vti solitarius sedebit, quōd
 quietis est; & tacebit, quōd cum
 prudentia & intellectu meditantis
 est; ea meditatione leuabit se super
 se, ad angelorum scilicet confor-
 tium, vt non tam homo, quān an-
 gelus cum Deo agere videatur.
 Hinc D. Augustinus, lib. 7. confes-
 sionum capit. 10. Intraui in intima
 mea duce te, & potui, quoniam fa-
 ctus est adiutor meus, (ad Psalm.
 29. alludit) Intraui, & vidi quali-
 cunq; oculo animæ meæ, super
 eundem oculum animæ meæ, su-
 præ mentem meam. Lumen Do-
 mini incommutabile, quōd tu es,
 De qua re plura, infrà cap. 22. n. 2.

Homo
 benè
 recolle-
 ctus
 qualis.

Secundùm est, quòd illi beati-
tudo tribuitur. Hinc Eccles. 14. 1.

*Beatus vir qui non est lapsus verbo ex
ore suo.* Et iterum † 25. 11. *Beatus qui*

*habitat cum muliere sensata, & qui
in lingua sua non est lapsus; & qui
non seruit indignis se.* In quorum

numerum potest referri D. Iob,
de quo in summis angustijs & dire-
ptione omnium penè bonorum &
filiorum misero interitu constitu-
to, inquit scriptura sacra, Iob 1. 22.

*In omnibus his non peccauit Iob labijs
suis, neq; stultum quid contra Deum
locutus est.* Secus verò garrulam ip-
sius vxorem, in hæc verba cap. 2.
9. prorupisse, idem liber testatur.

*Adhuc tu permanes in simplicitate
tua? Benedic Deo & morere.* Vxo-
rem quoq; Tobix eidem patienter
cæcitatem sibi obuientem, to-
lerantem, in hæc verba insultas-
se legitur, Tob. cap. 2. 22. *Ma-
nifeste vana facta est spes tua, & e-*

Beatis-
tudo
silètio
tribu-
ta.

leemosyne tue modo apparuerunt.

Deo
frui
tur tac
ens.

Tertiò, silentij zelator vero bono quod in Deo est, fruitur. Vnde Thren. 3. 26. *Bonum est cum silentio prestolari salutare Dei.* Christum scilicet Dominum, de quo Luc. 3. 6, *Videbit omnis caro salutare Dei.* Ut de eo ante tot tempora Iacob Patriarcha. Gen. 49. 18, dixit. *Salutare tuum expectabo Domine.* Ut & Dauidem in solitudine fecisse, suprà num. 1. diximus. Atq; hac ratione Prou. 13. 2. *De fructu oris sui homo satiabatur bonis.* Fructus enim maximus oris est & silentij, videre Deum, de quo Exod. 33. 19. ipse Dominus inquit ad Moysen. *Ego ostendam omne bonum tibi.* Quod videre cupiens Dauid, inquit, Psal. 16. 15. *Satiabor cum apparuerit gloria tua.* Atq; illa visione beatifica, zelatores silentij fruuntur & satiabuntur. Quàm malè ergo faciunt quidam religiosi, qui potius satiantur

cibo

cibò & potu deliderant, & licentiùs gulæ desiderijs student, quàm silentij: Cùm ibi 1. Cor. 6. 13. *Esca ventri & venter escis, Deus autem hunc & has destruet.* In silentio verò, esca spiritualis menti, & mens escæ spirituali. Deus autem & hunc & illas perficiet, æterna fœlicitate.

CAPVT XXII.

Silentio deditus, est vt candela ardens in lucerna, & ad contemplationem & colloquium cum Deo optimè dispositus.

PRimò, homo pius, aut religiosus silentio deditus, est candela ardens in lucerna, quàm securissimè. Vt enim candela lucerna tegitur contra omnem vim venti, & tempestatis exurgentis, quibus impetita non extinguitur; ità qui cum B. virgine verba Dei abscondit in corde suo. & ea tegit silentio, licet & gladius doloris cor eius petat. Vti de facie tristi, Prouer. 25. 23. dicitur. *Ventus aquilo dissipat pluv.*

Tacēs vt candela in lucerna ardens.